

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatelka: **KM – PRONA Reality, s.r.o.**, IČO: 14026651
sídlem Rynoltice 215, 463 53 Rynoltice
zastoupená JUDr. Zdeňkem Horáčkem, Ph.D., advokátem
sídlem Kaizlovy sady 434/13, 186 00 Praha 8

proti
odpůrci: **Městys Brozany nad Ohří**
sídlem Palackého náměstí 75, 411 81 Brozany nad Ohří
zastoupený Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem
sídlem tř. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu městyse Brozany nad Ohří – změny č. 3, konkrétně bodu 3 textové části IA., vydané usnesením zastupitelstva městyse č. 6 ze dne 5. 2. 2025, č. j. ÚMBRO/240/2025,

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Navrhovatelka je **povinna** zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 12 269,40 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem podaným prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu městyse Brozany nad Ohří – změny č. 3, konkrétně bodu 3 textové části IA., vydané usnesením zastupitelstva městyse č. 6 ze dne 5. 2. 2025, č. j. ÚMBRO/240/2025, která nabyla účinnosti dne 21. 2. 2025. Současně se navrhovatelka domáhala toho, aby soud odpůrci uložil povinnost nahradit jí náklady řízení.

Návrh

2. V podaném návrhu navrhovatelka nejprve uvedla, že je vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB, XC a XD, k. ú. X, obec X. V této souvislosti dále zmínila, že součástí namítané změny č. 3 dotčeného územního plánu je mj. její bod č. 3 textové části IA., jehož cílem je přijetí zákazu umísťování malých vodních elektráren (dále jen „MVE“), a to včetně MVE na hostěnickém jezu nacházejícím se na pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X.
3. Navrhovatelka považuje nadepsanou změnu č. 3 daného územního plánu za nezákonnou, a to jednak z důvodu, že při jejím vydávání byly nedostatečně a věcně chybně vypořádány její námitky jako vlastníka pozemků parc. č. XA, XB, XC a XD, k. ú. X, obec X, a jednak proto, že tato změna nebyla odůvodněná, resp. vychází z nedostatečně prokázaných a objasněných důvodů bez vážení veřejných a soukromých zájmů.
4. K tomu navrhovatelka doplnila, že si je vědoma toho, že se namítaná změna týká konkrétně Územního plánu městyse Brozany nad Ohří, v jehož katastrálním území se jí vlastněné pozemky nenacházejí. To však podle názoru navrhovatelky nic neměnilo na její možnosti podat proti návrhu dané změny námitky dle § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť je toto právo přiznáno všem vlastníkům nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny – může se tedy jednat také o pozemky bezprostředně hraničící s územím, které má být opatřením obecné povahy regulováno.
5. Navrhovatelka poté uvedla, že má v úmyslu na nadepsaných pozemcích vybudovat MVE, která je z vlastní podstaty věcí hromadnou nacházející se nejen na pozemcích, na nichž je vybudována výrobní (tj. strojovna, elektrozařízení atd.), ale též na pozemcích, na nichž jsou s ní související součásti, jako je jez, jehož pomocí je vzdouvána povrchová voda nutná pro provoz celého elektroenergetického zařízení. Jez se nachází na pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X, který již pod regulaci vyvolanou namítanou změnou spadá. Z tohoto důvodu tedy navrhovatelka namítla nesprávnost a nezákonnost postupu odpůrce, který její námitky podané dle § 172 odst. 5 správního řádu přijal jako pouhé připomínky podle § 172 odst. 4 téhož zákona, s nimiž se sice určitým způsobem vypořádal v odůvodnění napadené změny územního plánu, nicméně o nich nerozhodl tak, jak mu zákon ve vztahu k námitkám vlastníka pozemků přímo dotčených opatřením obecné povahy prikazuje (§ 172 odst. 5 správního řádu). Tím byla navrhovatelka ve věci zkrácena na svých právech.
6. Následně navrhovatelka namítla, že odpůrce v odůvodnění namítané změny územního plánu vyjadřuje pouze své subjektivní názory a nepodložené hodnotící soudy o povaze dané lokality, které neopírá o žádná kvalitativní ani kvantitativní kritéria. Navrhovatelka pak s odkazem na odpůrcova tvrzení v kontextu projednávaného případu uvedla, že tuto změnu považuje za fakticky neodůvodněnou.
7. Odpůrce dle navrhovatelky pochybil také v tom, že se prakticky vůbec nezabýval tím, nakolik jsou jím chráněné zájmy a zájmy navrhovatelky skutečně nekompatibilní, či dokonce vzájemně kolizní. Možné kolísání hladiny řeky nad jezem (předpokládané v řádu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

maximálně nižších desítek centimetrů) vyvolané provozem MVE totiž ve skutečnosti nijak neomezuje možnost využití řeky ke koupání nebo obdobné formě rekreace. Činnost MVE je přitom ekonomicky nejvýhodnější v době, kdy řeku ke koupání zpravidla použít nelze. Pořizovatel dotčené změny územního plánu neprovedl ani řádné vážení zájmů, a to nejen zájmů veřejného a soukromého, ale i dílčích zájmů veřejných mezi sebou. Věnoval se totiž pouze zpochybnění tzv. obecného převažujícího veřejného zájmu na provozu MVE coby ekologického a obnovitelného zdroje elektrické energie. K tomu navrhovatel doplnil, že v řešeném případě na vodním toku již příčná překážka (tj. jez) vybudována je a stavba MVE její existenci racionalizuje, legitimizuje a zužitkovává směrem k všeobecně žádoucí výrobě elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Kromě toho odpůrce pominul i aktuální legislativní vývoj reprezentovaný nařízením XRady (EU) 2022/2577 a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 a např. zákonem č. 87/2025 Sb. novelizujícím § 3 odst. 2 zákona energetického zákona tak, že „výroba elektřiny ve výrobně elektřiny využívající obnovitelný zdroj energie vodního toku o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 0,015 MW a více se rovněž uskutečňuje ve veřejném zájmu“, což je i případ záměru MVE navrhovatelky.

8. Podle navrhovatelky nicméně platí, že i v případě neexistence zákonné domněnky převažujícího veřejného zájmu není odpůrce zbaven povinnosti vážení jednotlivých zájmů, kterých se opatření obecné povahy dotýká. Pořizovatel namítané změny územního plánu přitom na tuto svou povinnost rezignoval a nijak se nezabýval nezbytností prokázání veřejného zájmu na zaváděné regulaci, stejně jako nezohlednil žádné další partikulární zájmy veřejné či soukromé.
9. Závěrem navrhovatelka uvedla, že odpůrce již dříve připustil vybudování jedné MVE na náhonu, přičemž tak byla daná změna územního plánu odpůrcem použita v rámci konkurenčního boje, což je ovšem účel, ke kterému územně plánovací nástroje dle zákona neslouží a sloužit nemohou.

Vyjádření odpůrce k návrhu

10. Odpůrce k výzvě soudu předložil spisovou dokumentaci a písemné vyjádření k návrhu, v němž navrhl, aby soud podaný návrh odmítl, případně jako nedůvodný v celém rozsahu zamítl a přiznal odpůrci náhradu nákladů řízení. Současně odpůrce poukázal na judikaturu správních soudů týkající se toho, že obsah, rozsah a kvalita návrhu předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. K tomu zmínil, že navrhovatelka v podaném návrhu explicitně neuvedla důvody pro zrušení namítané změny územního plánu.
11. Dále odpůrce připomněl, že je navrhovatelka vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB, XF, XC a XD, v k. ú. X, které se nachází na území města X. Tyto pozemky jsou dle Územního plánu Budyně nad Ohří regulovány jako plochy rekreace (konkrétně rekreace individuální a rekreace „kemp“). Na uvedených pozemcích pak není kvůli Územnímu plánu Budyně nad Ohří – tj. sousední obce – možno umísťovat stavby a zařízení související s provozem MVE. To dle odpůrce potvrzuje i vyjádření města Budyně nad Ohří k záměru MVE v rámci procesu EIA (z roku 2013 k záměru „MVE Hostěnice – Písty“).
12. Podle odpůrce tak ve věci není vůbec zřejmé, proč si navrhovatelka myslí, že na nadepsaných pozemcích může umísťovat stavby nebo zařízení související s provozem MVE, a proč si myslí, že to byla napadená změna územního plánu, která jí znemožnila na daných pozemcích tyto stavby a zařízení realizovat. Navrhovatelka přitom nevlastní žádné pozemky na území odpůrce. Ve svém podání tudíž navrhovatelka neuvedla žádné konkrétní argumenty, které by ukazovaly na to, že je předmětnou změnou územního plánu dotčena na svých vlastnických právech.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Odpůrce též zmínil, že teprve v návrhu na zrušení části napadené změny územního plánu navrhovatelka upřesnila, že zásah (zřejmě) spočívá v tom, že na pozemcích, které nejsou v jejím vlastnictví a nacházejí se na území odpůrce, nebude možné vybudovat MVE, a proto nebude moci navrhovatelka na svých pozemcích vybudovat související stavby a zařízení. V tomto počínu jí nicméně brání především územní plán sousední obce. Záměr navrhovatelky realizovat na řece Ohři MVE pak není sám o sobě důvodem pro to, aby nemohlo dojít ke změně územního plánu a aby nad zájmem na realizaci MVE nepřevážil zájem na rekreační využití lokality. Územní plán totiž nemusí reagovat na plány vlastníků pozemků, natož pak vlastníků pozemků v katastru sousední obce, neboť nikdo nemá nárok na to, aby územní plán vypadal podle jeho představ.
14. Na základě toho, že navrhovatelka nemá pozemky na území odpůrce a že ve své připomínce neuvedla nic konkrétního k dotčení svých práv namítanou změnou územního plánu, dospěl pořizovatel k závěru, že navrhovatelka nebyla oprávněna uplatňovat vůči této změně námítku dle § 52 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť nevlastní pozemky nebo stavby dotčené návrhem řešení. Proto by dle názoru odpůrce neměla mít ani aktivní procesní legitimaci k podání návrhu ve věci.
15. Případně by dle odpůrce měla být vyloučena aktivní věcná legitimace navrhovatelky, jelikož je pro úspěch daného návrhu rozhodující to, zda navrhovatelka byla skutečně na svých právech napadenou změnou územního plánu zkrácena. Dále odpůrce k nadepsaným pochybnostem o aktivní procesní a věcné legitimaci navrhovatelky doplnil, že i kdyby chybně vyhodnotil její podání jako připomínku, byť by šlo o námítku, nemohlo se jednat o hrubou procesní chybu, která by poškodila práva navrhovatelky, neboť materiálně byla její připomínka vypořádána dle standardů judikaturou nastavených pro odůvodnění rozhodnutí o námítce. Z vyhodnocení připomínky navrhovatelky je totiž zřejmé, že se jí i přes strohost jejího textu, pořizovatel zabýval – tj. že se dané připomínce nevyhovuje a z jakých konkrétních důvodů. Odpůrce k tomu dále doplnil, že je třeba odůvodnění opatření obecné povahy hodnotit jako celek.
16. Odpůrce poté uvedl, že hodlá směřovat svůj rozvoj v dotčené lokalitě (tj. v níž má být dle představ navrhovatelky umístěna MVE) právě k rekreaci, přičemž s rekreačním využitím je MVE neslučitelná mj. proto, že by realizace MVE v rekreační oblasti mohla vést k ohrožení života a zdraví lidí, kteří by podcenili situaci v místě MVE. Zvolená regulace v namítané změně tak byla odůvodněna především tím, že v dané lokalitě převažuje zájem na rekreaci, což ostatně bylo vyjádřeno také funkčním využitím okolní plochy právě k rekreaci. Byl zde identifikován převažující veřejný zájem na zachování *genia loci* této lokality, jejího rekreačního a přírodního potenciálu s významem pro sociální a kulturní vyžití. Tyto zájmy byly upřednostněny i proto, že se na území odpůrce již MVE nachází a druhá je dlouhodobě připravována. Zájem na další MVE již tedy nemůže převážet nad jinými veřejnými zájmy. Dle odpůrce totiž není možné preferovat pouze zájem na získávání obnovitelné energie za jakoukoliv cenu. Odpůrce tedy dle svého tvrzení provedl pečlivé vážení soukromých a veřejných zájmů, přičemž jde-li o problematiku tzv. převažujícího veřejného zájmu, odpůrce se v této souvislosti zabýval českou a evropskou právní úpravou ve vztahu k MVE.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť navrhovatelka s tím výslovně souhlasila a odpůrce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoliv byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

18. Soud se při samotném hodnocení podaného návrhu nejprve zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu a že ten byl podán v zákonné lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Soud se též zabýval otázkou, zda je navrhovatelka aktivně legitimována k podání předmětného návrhu. Tuto otázku je soud povinen posoudit z úřední povinnosti, nicméně je v tomto ohledu nutno doplnit, že odpůrce ve svém vyjádření k návrhu právě existenci návrhové legitimace rozporoval.
19. V této souvislosti soud předně uvádí, že aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak dle odkazovaného ustanovení s. ř. s. zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, je legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. dána, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání jsou nezákonné, a bude-li současně logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení své právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. Dotčení práv musí být v kontextu konkrétního opatření logicky možné a rozumně představitelné. Záleží přitom na povaze, obsahu a způsobu regulace, kterou opatření provádí. V poukazovaném usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dále vyslovil, že *„územním plánem mohou tedy ve své právní sféře být dotčeny ty osoby, které mají práva k nemovitostem nacházejícím se na území tímto plánem regulovaném. (...) Navrhovatelem v řízení o návrhu na zrušení územního plánu nebo jeho části může být zásadně jen taková osoba, která má přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno. Bude jím tedy vlastník (spolu)vlastník pozemku nebo jiné nemovité věci (nebo jiných majetkových hodnot majících povahu obdobnou nemovitým věcem...) a oprávněný z věcného práva k takovýmto věcem (majetkovým hodnotám). (...) Výjimečně je též představitelné, aby aktivní procesní legitimace byla dána i tehdy, tvrdí-li navrhovatel, který sám není vlastníkem nemovitosti ani nemá právo k takové cizí věci na území regulovaném územním plánem, že jeho vlastnické právo nebo jiné absolutní právo k nemovitosti nacházející se mimo území regulované územním plánem by bylo přímo dotčeno určitou aktivitou, jejíž provozování na území regulovaném územním plánem tento plán (jeho změna) připouští. Typicky půjde o vlastníka pozemku sousedícího s územím regulovaným územním plánem, který by mohl být dotčen určitou aktivitou, jejíž vlivy se významně projeví i na jeho pozemku (např. exhalacemi, hlukem, zápachem apod.) nebo které povedou k významnému snížení hodnoty jeho majetku.“* Na citované závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu poté navazuje konstantní judikatura téhož soudu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2016, č. j. 10 As 145/2015-82, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 2 Aos 3/2012-38, ze dne 24. 2. 2023, č. j. 3 As 199/2021-46, nebo ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46).
20. Z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu současně vyplývá důsledné rozlišení mezi aktivní procesní legitimací účastníka k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, jejíž nedostatek vede k odmítnutí návrhu, a aktivní věcnou legitimací, jejíž zkoumání je součástí posouzení důvodnosti návrhu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 218/2014-77, ze dne 27. 6. 2019, č. j. 10 As 218/2018-86, nebo ze dne 18. 12. 2024, č. j. 4 As 325/2023-40, či usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2013, č. j. 1 Aos 2/2013-116). Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele, jako podmínku přípustnosti návrhu, tudíž nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace – tj. s otázkou jeho důvodnosti. Úspěch návrhu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodující měrou odvisí od toho, zda v řízení bude prokázáno, že navrhovatel byl skutečně na svých právech zkrácen přijatým opatřením obecné povahy tak, jak tvrdí. Předpokladem úspěchu v řízení samotném (věcnou legitimací) je totiž požadavek, aby v řízení bylo prokázáno, že k takovému ukrácení na právech skutečně došlo (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116).

21. Jinak řečeno, aktivní věcná legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy se zakládá na podmínce oprávněnosti či důvodnosti tvrzení, že navrhovatel je na svých právech tímto opatřením zkrácen. Navrhovatel tedy jednak musí tvrdit, že existují určitá jemu náležející veřejná subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy zkrácena a těmto tvrzením musí soud následně přisvědčit (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 3 As 126/2016-38, ve znění opravného usnesení ze dne 1. 6. 2017, č. j. 3 As 126/2016-48). Jak shrnul též rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v právní větě usnesení ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, „*aktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.)*.“ Aktivní věcná legitimace poté chybí nejen tehdy, jsou-li konkrétní tvrzení navrhovatele nedůvodná, ale i v případech, kdy mezi namítaným porušením procesních předpisů při vydání opatření obecné povahy a dotčením na subjektivních hmotných právech navrhovatele nelze nalézt žádnou souvislost. Pokud navrhovatel nemohl být schválením územního plánu „věcně“ poškozen, pak ani zjevné porušení procesního postupu k vyhovění návrhu nepostačuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2007, č. j. 3 Ao 4/2007-84, ze dne 18. 12. 2024, č. j. 4 As 325/2023-40, či ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46). Možno k tomu obecně doplnit také fakt, že navrhovatel může (úspěšně) uplatňovat jen námitky, které se týkají jeho subjektivních veřejných práv. Nemůže hájit práva třetích osob ani obecně dohlížet nad dodržováním zákonnosti, pokud zároveň nejsou dotčena jeho veřejná subjektivní práva.
22. V nyní projednávané věci je přitom nespornou skutečností, že navrhovatelka nemá vlastnické právo k pozemkům či stavbám (nemovitostem) umístěným v ploše, jež byla namítanou změnou územního plánu regulována, resp. u které došlo v důsledku napadeného opatření obecné povahy ke změně využití. Navrhovatelka tedy svoji procesní legitimaci zakládá na tvrzení, že předmětnou změnou územního plánu bude negativně dotčena na svých právech jako vlastníka nemovitostí (toliko) sousedících (tj. v katastrálním území X, obec X) s územím regulovaným napadenou změnou územního plánu městyse Brozany nad Ohří, v jehož katastrálním území se však navrhovatelkou vlastněné pozemky a stavby nenacházejí.
23. Navrhovatelka v podaném návrhu obecně tvrdila, že přijetím dané změny územního plánu došlo k porušení jejího vlastnického práva ve smyslu zákazu umístování MVE na hostěnickém jezu nacházejícím se na pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X, resp. i veřejného zájmu na výrobu elektřiny využívající obnovitelný zdroj energie vodního toku, jakož i namítla procesní pochybení odpůrce, jež mělo spočívat v nedostatečném odůvodnění řešení změny územního plánu a vyhodnocení jejích námitek jako (pouhé) připomínky. Jelikož ve věci nebylo sporu o tom, že navrhovatelka je vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB, XC a XD, k. ú. X, obec X, pak přesto, že tyto pozemky navrhovatelky nebyly předmětem samotné změny namítaného územního plánu, sousedí s pozemkem parc. č. st. XE, k. ú. X, obec X (ve vlastnictví České republiky), na němž se nachází tzv. hostěnický jez, jehož se sporná Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

změna územního plánu týkala. S ohledem na dříve citovanou judikaturu proto soud nepovažoval za *a priori* vyloučené, aby v případě, tvrdí-li navrhovatelka (byť povšechně) dotčení své právní sféry, byla jako vlastník sousedních pozemků aktivně procesně legitimována k podání návrhu na zrušení namítané změny územního plánu. Jinými slovy, zdejší soud dovodil, že je namístě „propustit“ návrh navrhovatelky k věcnému posouzení, neboť postup, kterým se návrh odmítne podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jako návrh podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou, je vyhrazen pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjistitelným zcela bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samého (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59, nebo ze dne 18. 12. 2024, č. j. 4 As 325/2023-40). O takový případ se zde dle názoru soudu *prima facie* nejednalo.

24. Z tohoto důvodu se zdejší soud následně zabýval tím, zda z již výše rekapitulovaných tvrzení navrhovatelky lze postavit najisto existenci jí náležejících práv, která jsou napadenou změnou územního plánu přímo dotčena. K tomu je třeba předně připomenout, že namítaná změna územního plánu v bodu č. 3 textové části IA. zavádí pro plochy vodní a vodohospodářské všeobecné (WU) jako nepřipustné využití: „MVE na řece Ohři v k. ú. Hostěnice“ – tj. fakticky i na tzv. hostěnickém jezu nacházejícím se na pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X. Vzhledem ke všemu shora popsanému je pak nutno zdůraznit skutečnost, že se tvrzení navrhovatelky ve věci vztahovala zásadně toliko k jejímu hypotetickému (spekulativnímu) záměru o tom, že na hostěnickém jezu – na pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X, který je ve vlastnictví České republiky (tj. třetí osoby, nikoliv navrhovatelky), hodlá (v budoucnu) vybudovat a provozovat MVE. V posuzovaném případě nicméně z ničeho nevyplynulo, ostatně to nebylo ani tvrzeno samotnou navrhovatelkou, že by tato měla konkrétně k pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X, vlastnický či jakýkoliv jiný právní vztah.
25. Na tomto místě poté soud poukazuje i na judikaturní závěr Nejvyššího správního soudu, že „věcnou legitimaci k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, jímž byla vyhlášena změna územního plánu, může mít vlastník nesousedícího pozemku jen zcela výjimečně, např. tehdy, pokud by z konkrétních okolností bylo již v této fázi nepochybné, že při jakémkoliv způsobu realizace změny územního plánu dojde k dotčení vlastnických práv majitelů pozemků a staveb, a to nejen sousedních, ale i vzdálenějších.“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 10 As 218/2018-86, nebo ze dne 31. 7. 2013, č. j. 2 AOs 3/2012-38).
26. Jakkoliv obsáhle tedy navrhovatelka proti napadené změně územního plánu brojila, samotný konkrétní zásah do jejích práv nelze z uplatněných značně povšechných tvrzení shledat. Podaný návrh přitom obsahově směřuje spíše k ochraně veřejného zájmu (*actio popularis*) na výrobu elektřiny využívající obnovitelný zdroj energie vodního toku, k jejímuž podání však není navrhovatelka oprávněna, přičemž není povolána ani k obecnému dozoru nad zákonností procesu pořizování změny územního plánu a k hodnocení naplnění důvodů pro řešenou změnu, pokud se tyto skutečnosti přímo nedotýkají jejích vlastních práv. Jinými slovy, pouhý subjektivní nesouhlas navrhovatelky s napadenou změnou územního plánu takové relevantní dotčení nezakládá. V kontextu směřování návrhové argumentace je možno zmínit i právní názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2023, č. j. 4 As 239/2020-53, že „vlastník pozemku nemá individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu podle jeho požadavku (...). Jestliže tedy individuální subjektivní právo na schválení určité konkrétní podoby územního plánu nemá vlastník pozemku (regulovaného územním plánem), pak jej tím spíše nemůže mít vlastník pozemků, ať již přímo či nepřímo sousedících“ (srov. také usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, nebo rozsudky téhož soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, ze dne 18. 11. 2010, č. j. 7 Ao 5/2010-Šodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

68, či ze dne 11. 7. 2023, č. j. 1 As 52/2023-62). Ani případná procesní pochybení odpůrce stran vypořádání navrhovatelkou vznesených připomínek, které měly být dle jejího názoru hodnoceny jako námitky, pak nejsou za tohoto stavu pro závěr soudu relevantní, neboť dotčení hmotných práv navrhovatelky v projednávaném případě nebylo prokázáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 18. 12. 2024, č. j. 4 As 325/2023-40).

27. Soud tak uzavírá, že navrhovatelka v podaném návrhu brojila proti namítané změně územního plánu, která však pro svou povahu, ve spojení s již dříve uvedenými relevantními okolnostmi, nebyla způsobilá negativně ovlivnit právní sféru navrhovatelky, neboť se její regulace týká skutečností s pozemky ve vlastnictví navrhovatelky nesouvisejícími. Navrhovatelka navíc ani v řízení o návrhu na zrušení předmětné změny územního plánu nijak neprokázala, že by ke konkrétním zásahům do jejích veřejných subjektivních práv v důsledku provedené změny územního plánu mohlo či mělo dojít. Soud proto shledal, že důvodnost námitek o zásahu do jejích veřejných subjektivních práv zjevně dána není.
28. Vzhledem k absenci aktivní věcné legitimace se pak soud za tohoto stavu pro zjevnou bezpředmětnost už podrobněji nezabýval jednotlivými návrhovými body, v nichž navrhovatelka namítla nezákonnosti napadené změny územního plánu či jednotlivá procesní pochybení odpůrce, jichž se měl při odůvodnění změny územního plánu a v rámci vypořádání jejích připomínek (resp. dle tvrzení navrhovatelky námitek) dopustit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2024, č. j. 4 As 325/2023-40).
29. K navrhovatelkou požadovanému dokazování konkrétně napadenou změnou územního plánu a jejími námitkami ze dne 4. 6. 2024 k návrhu této změny územního plánu – resp. listinami, které byly obsahem již odpůrcem předloženého spisu – je nutno uvést, že vychází-li soud ve správním soudnictví z údajů a listin obsažených ve spisu, nejedná se o dokazování ve smyslu § 52 s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75). Obsah spisové dokumentace (tj. všechny její součásti) tudíž nelze považovat bez dalšího za důkaz. Vyplývá to ze samotné podstaty řízení ve správním soudnictví, které je přezkumným řízením řízení před správními orgány, přičemž spisová dokumentace je obrazem a výsledkem právě tohoto dřívějšího řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 3 Afs 194/2017-25).
30. S ohledem na vše výše uvedené tak soud v projednávané věci vyhodnotil předmětný návrh navrhovatelů v mezích řádně uplatněných návrhových bodů jako nedůvodný, a proto jej výrokem I. rozsudku podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
31. Současně soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. rozhodl výrokem II. rozsudku o nákladech řízení. Navrhovatelka ve věci úspěch neměla, zatímco odpůrce úspěšný byl, neboť soud podaný návrh zamítl. Odpůrce přitom požadoval přiznat náhradu nákladů soudního řízení, v němž byl zastoupen advokátem. Soud pak náklady odpůrce vynaložené na zastoupení advokátem v tomto případě hodnotí jako účelně vynaložené, jelikož odpůrce je malou obcí (městysem) bez dostatečného personálního zázemí, které by mohlo zajistit účinné hájení jeho práv před soudem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 As 454/2017-102). Právní zástupce odpůrce v řízení učinil dva úkony právní služby – tj. převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a vyjádření k návrhu [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tyto úkony tak podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 5 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

advokátního tarifu odpůrci náleží odměna 2 x 4 620 Kč – tj. 9 240 Kč, a podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů advokáta 900 Kč (tj. dva režijní paušály po 450 Kč), jakož i částka 2 129,40 Kč, která činí 21 % DPH z uvedených částek, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Soud tak uložil procesně neúspěšné navrhovatelce povinnost zaplatit odpůrci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 12 269,40 Kč

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. listopadu 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
předseda senátu